

Aleksi K – viikonvaihte

Luonnonlaki

Ihmisiä näyttää olevan äärettömän vaikeaa pitää poissa pahanteosta, ainakin nykyisillä viinanhinnoilla, mutta vielä vaikeampaa on luontokappaleiden kanssa. Niistä osa on vielä älyttömämpää porukkaa kuin konsanaan ihmiset: eivät ne osaa lukea lakipykälää eivätkä monet edes ymmärrä puhetta sen vertaa, että niille voisi selittää, mitä saa tehdä ja mitä ei. Kaiken huipuksi useimmat eläimet tekevät tekosiaan selvin päin.

Otetaanpa esimerkiksi kalat, nuo vesiemme mykät mönkijäiset. Niillä ei ole minkäänlaisia tapoja eikä tietoakaan sisäsiisteydestä. Suoraan Suomen puhtaisiin ja kirkkaisiin vesistöihin ne laskevat kaikki lastinsa melkein kuin rahtilaivat Itämereen. Kun kalaa pissattaa, se pissaa veteen ja taitaapa tehdä sinne tomakammatkin tarpeensa. Monet niistä jopa kuolevat veteen, elleivät sitten päädy paistinpannulle tai pakasteiksi. Ei niille hautajaisia järjestetä, sinne saavat mädäntyä ihmisten uima- ja juomaveden sekaan.

Kovin pitkälle ei ole päästy edes sellaisten luontokappaleiden kanssa, jotka ovat evoluutioteorian mukaan kehittyneet kaloista ja nousseet maan pinnalle. Pisimmällä tottelevaisuudessa lienevät koirat, jotka on opetettu tekemään tarpeensa koirapuistoihin ja isäntänsä ulottuville siirrettäviksi jätöpönttöihin. Siinä nyt on sentään jotain yritystä siisteyden suuntaan, mutta kovin vähäiseksi sekkin jää, jos on uskominen jatkuviin yleisönosastonkirjoituksiin koiran jätösten heitteillejätöstä.

Kalojen ja koirien väliin mahtuu kokonainen eläinkunta, joka saastuttaa ympäristöämme aivan holtittomasti – puhumattakaan kasveista ja kaiken maailman ötököistä, joista tuoreimpina tuholaisina tunnetaan ainakin tuomenkehrääjäkoit, punkit ja hirvikärpäset.

Tähän tolkkuttomaan menoon kaivataan lopultakin jotakin järjestystä. Sitä tuskin pystyy saamaan aikaan kukaan muu kuin ihminen, tarkemmin sanottuna eduskunta, jolle lakien laatiminen yleisesti kuuluu. Nyt on aika vihdoinkin säätää luonnonlaki, jolla määrätään, miten luonnossa pitää käyttäytyä. Myös lain valvonta kuuluu ihmisille, koska eihän siihen luontokappaleista itsestään ole. Haluja tarkkailuun on kyllä yllin kyllin, sitähan osoittaa esimerkiksi se, että hätäkeskukset tukkeutuvat puheluista, kun huolestuneet kansalaiset havaitsevat maastossa surullisen näköisiä oravia tai sulan pudottaneita harakoita. Samalla vaivalla voidaan vahtia myös sitä, etteivät elukat pääse saastuttamaan ympäristöään.

Luultavasti tarvitaan jonkinlaista työnjakoa, ettei tehdä turhaan päällekkäistä työtä. Esimerkiksi jänisten papanoiden korjuu pois luonnosta voidaan antaa jonkin ihmisryhmän vastuulle – vaikkapa tietynä vuonna syntyneiden. Kalakäymälöiden rakentaminen taas sopii luontevasti kalastuskunnille ja lintujen ulosteiden korjuu bongareille. Yleisönosastokirjoitukset ja hätäpuhelut voitaneen jättää niiden kontolle, jotka eivät ehdi itse liikkua luonnossa jätöksiä jahtaamassa.

Voi olla, ettei ihan kaikkea luontoon kuulumatonta biojätettä saada siivotuksi tälläkään tavalla, mutta onpahan ainakin yritetty.

Artikkelin lähde Kaleva